

Ο ΔΟΚΤΩΡ.

Είμαι γιατρός μεγάλος και του Βρεφοκομείου,
Καθηγητής συνάμα του Πανεπιστημίου,
Κι' άντεπιστέλλον μέλος δέν ένθυμούμαι ποίας
Μεγάλης έν Εύρώπη Γιατροακαδημίας.
Τόση σοφία έχω, όπού καμμιά φορά
Κι' άπ' τά καλαμοβράχια μου φεύγει... τί χαρά !

Είς τό Βρεφοκομείον κάθε στιγμή μαλόνω
Με μίαν και με άλλην κυρίαν εύγενή,
Και όλαις τής τρομάζω με μία μου φωνή...
'Όσαν γιατρός πού είμαι δέν πρέπει να θυμώνω ;
'Επτά φοραίς τήν ώρα άν δέν μαλώσω 'γώ,
'Απ' τήν πολλή μου φούρκα θά σκάσω, θά πνιγώ.

Και έπειδή δέν 'βρίσκω κάθε στιγμή αίτία
Νά 'βρίσω και του Τάδε και Δείνα τήν κυρία,
Φουσκώνω, άγριεύω, και μου κολλά ή μυίγα,
Και λέγω «Πώς πεθαίνουν έδω παιδιά όλίγα,
'Αφού είς τό Παρίσι πεθαίνουν πιδ πολλά ;
Τήν κεφαλή μου τέτοιο φαινόμενον χαλά.»

«Πρέπει ν' αυξήση πλέον πολύ ή θνησιμότης,
'Αλλοιώς να φύγετ' όλαις άμέσως άπ' έδω,
Δέν θέλω πιδ καμμιά σας 'στά μάτια μου να 'δω . . .
Φευγάτε, ή σας λέγω ως Ιατρός Ιππότης
Πώς θά σας δείρω όλαις με ξύλο στα γερά.
Κι' είς ό,τι κι' άν μου πήτε δέν δίνω 'γώ παρα.»

Souris.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

'Η Φαληρική αύρα θωπεύει γυμνά στήθη τής δεσποινί-
δος Σ. τά όποια όμοιάζουν τόσφ πρds τά τής 'Αφροδίτης
τής Μήλου, όσον τό Φάληρον πρds τήν δεξαμενήν του Δα-
μασκηνού.

— Μά τί τά δείχνει λοιπόν, αφού είναι τέτοια ;
— Για να μην τήν πειράζουν.

— Να αναβούμαι σ' τήν κάμαρά σου ;
— 'Ορίστε.
— Μά τί θά μάς τρατάρης ;
— Καφέν.
— 'Α ! Τίποτε δροσιστικόν ; . . .
— 'Β, σας τόν δίδω κρύον.

'Η συνάντησις είς τας Στήλας.
Είς περιπατών.
Μία περιπατούσα.
— Είθε μόνη ;
— Αυτό έξαρτάται από σας.

Είς τόν 'Απόλλωνα.
— Πολλή ύγρασία κάμνει.
— 'Αφού παριστάνουν όλφ τραγωδίας. Και κάμνουν
τόσφ συχνά δακρυδρέγματα ! !

ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΣ.

Δέν μ' άπαρτάς σαν σου μιλώ,
Του κάκου σου φανάζω . . .
Σχύφτω κ' έγω και σε φιλώ
Και έτσι ήσυχάζω.

Μηχανή.

Ο ΕΥΡΩΝ ΤΟ ΜΑΝΔΗΛΙ

παρακαλείσαι να δηλώσης δι' έπιστολής, ήν άφεις έν τω
τυπογραφείω του ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ, πότε έννοεις να μου τό
άποδώσης, επί τή δηλώσει τής ΜΑΡΚΑΣ. *Αν έχω τήν τι-
μήν να με γνωρίζης έλθε κατ' εύθειαν πρds έμέ. *) Au
revoir !

'Αράχνη.

Σ. Μ. Χ. — Λοιπόν τό μανδηλι είναι δικό σου ; Τό όνομά σου είναι
γένος θηλυκού, μά δέν σε ήξευρα και για γυναίκα.

ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ

Είς τόν ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Σας τά δίδει

ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΦΑΛΗΡΟΥ

διευθυνόμενον υπό τών κ. κ.

Λεωνίδα Δανιήλ και Γεωργίου Ξόδη

'Ανδρες 'Αθηναϊοι πού είθε ; . . .

ΕΝ ΥΠΑΙΘΡΩ ΤΡΩΓΕΙΝ

είναι μία τών παραδεισιών άπολαύσεων. Και τήν από-
λαυσιν αυτήν εύρίσκετε έν τω

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

διευθυνομένω

υπό Βασιλείου Ζούνη.

ΚΑΛΛΙΣΤΑ ΦΑΓΗΤΑ.—ΜΕΤΡΙΔΙ ΤΙΜΑΙ.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ—ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Διευθυντής ΛΕΟΓΥΗΣ

Κατά τήν 'Οδόν Σταδίου

άντικρύ του Βασιλικού Σταύλου.

'Όλα τά άρώματα τών Παρισίων. — Περούκαι. — Περί-
φημες σινική βαφή.—Ζυλοβάλασαμον τής Μιςς 'Αλλεν.

*) Σ. Μ. Χ. Μην άκούς, να έλθη κατ' εύθειαν πρds έμέ.

Μή Χάνεσαι.